

ling (Landsstinget), giver den i Almindelighed denne en betydningsfuld Opgave i Lovgivningsarbeidet, men den giver den aldrig en i Sænjende til Angivelsen af Forfatningslivets Retning ligeberettiget Stilling med det folkevalgte Kammer." Er det ikke fuldkommen rigtigt, at dette er sagt? (Ja!) Nuvel, saa vil jeg spørge, hvor er Forskjellen, er det ikke dermed sagt, at det skal være det folkevalgte Kammer, der særlig skal angive Forfatningslivets Retning? Naar man negter Ligeberettigelsen mellem de to Thing og hævder Folkethingets større Berettigelse, er det da ikke Folkethinget, der skal være særlig berettiget til at kræve, at Regjeringen er i Overensstemmelse med det? Hvad blev der videre sagt om Grundloven naar den blev fortollet, som det skete i det kongelige Svar? Der blev sagt, at under den modsatte Antagelse, nemlig, at Folkethinget ikke udøvede en særlig Indflydelse, vilde Grundloven blive „det forenede Bureaokratis og Aristokratis Skaleskjul i Stedet for Folkefrihedens Borg". Dette er jo kun nogle faa af de mange Udtalelser, jeg i Løbet af en Aimes Tid, siden Uttringen faldt, har kunnet faa efterbet, men Enhver, der har fulgt vore politiske Debatter i den sidste Tid, maa vide, at den Hovedforbring, der er fremkommen fra de Herrers Side, gaar ud paa Folkets Ret til Selvstyrelse, udøvet igjennem det folkevalgte Things Flertal. Om dette Princip er det, Kampen i Virkeligheden staar. Kampen staar, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har udtrykt sig, derom, om det skal være saaledes i Danmark, at ingen hæderlig Mand for Fremtiden paatager sig at danne et Ministerium, uden at have forvisset sig om, at han er i Overensstemmelse med Folkethingets Flertal. Dette er Spørgsmaalet, derom dreier Kampen sig, om dette Spørgsmaal er det, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) med eller mod sin Villie slutter sig til Flertallet og udfører dets Arbejde. — Et Flertallet skulde komme til nogenstomhelst Erkjendelse om, at det vilde være urigtigt, at følge den Bei, det hidtil har betraadt, venter jeg ikke; men naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) nylig rettede en Bebreidelse mod Flertallet i denne Retning, og naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) spærede derpaa, at han hellerikke paa nogen Maade ventede fra Modstandernes Side at høre nogenstomhelst Anerkjendelse af Veiens Rigtighed, at tværtimod Angrebene paa Veien var for ham en Bestyrkelse af, at de vare paa den rette Bei, saa vil jeg dog minde om, at det er det ærede Medlem selv, der har lært Folket og Landet, at Venstre hidtil har været paa gale Veie. Det er ham selv, som for ganske nylig har oplyst Folket om, at Venstre har sin Klogskab om den Bei, der bør følges, fra os,

deres Modstandere. Det kan jo ikke være gaaet sporløst hen, hvorledes det ærede Medlem nys har forklaret, at Venstre havde set, hvor det svækkede sig selv ved at være Angribere, medens Ministrene vare stærke ved at være Forsvarere, og saa har Venstre hurtigt lært deraf og er gaaet hen og bleven Forsvarer, medens det overlader til de Andre at være Angribere. Jeg kan ikke tænke mig en større Anerkjendelse af, at man hidtil har befundet sig paa en urigtig Bei. Det er nu en meget god og forstandig Politikk at lære af sine Modstandere, jeg bestræber mig altid derfor, men hvad det kommer meget an paa, er, at anvende sin Lærdom paa en rigtig Maade. Saaleeds lagde f. Ex. de Herrer Mærke til engang, under en Adressedebat tror jeg eller en lignende enkelt Demonstration, som foregik, at vi her „ved Vinduet", som vi kaldes, taug stille, og det synes at have været en saa mærkelig Virkning, det udøvede, at de strax besluttede, at saaledes vilde de ogsaa bære sig ad; det er sagens derfor, de have tiet stille ved saa mange Forhandlinger, den ene efter den anden. Men det er ikke en klog Anvendelse af dette Vaaben; det kan være meget rigtigt at benytte dette Vaaben ved en enkelt Leilighed, hvor det dreier sig om en Debat, som man anser for urigtig og ubetimelig; men overfor det daglige Lovgivningsarbejde er det af et Flertal, ovenikjøbet af et reformerende og folkeligt Flertal, en overmaade urigtig Fremgangsmaade. Jeg venter nu slet ikke, at de Herrer skulle indrømme dette idag, men jeg er overbevist om, at naar der er gaaet nogen Tid, ville de Herrer sige: Ja, nu have vi lært, at det ikke er rigtigt, at vi tie; vi skulle tværtimod tale om disse Love, og saa tale de Herrer derom. Saa Meget om Veien, lad os nu komme til dens Maal. Det Spørgsmaal, som er stillet Forsamlingen, er et Spørgsmaal, som forekommer mig mest praktisk at kunne afgjøres ved at stille sig selv for Die, hvad man vilde have gjort under en anden Forudsætning. Hvis den kongelige Haandskrivelse havde været af et andet Indhold, og den da var kommen offentlig frem, hvad vilde man da have dømt om den? Derfom den havde sagt: „Jeg deler Ministeriets Anskuelse om det Hensigtsmæssige i, at det forlader Forretningerne, og idet jeg takker det og siger det nogle venlige Ord, meddeler jeg det, at jeg modtager dets Dimission" — derfom en saadan Skrivelse var bleven offentliggjort i „Ministeraltidenden", hvad vilde De da have dømt derom? Jeg er for mit Vedkommende fuldstændig paa det Nene med, at jeg vilde have dømt ganske det Samme om en saadan Haandskrivelse som om den nuværende, nemlig at den var fuldstændig korrekt og konstitutionelt i sin Orden, og at Offentliggjørelsen deraf i ingen Henseende overtræder konstitutionelle Grundsatninger. Derfom den kongelige Haandskrivelse var gaaet ud paa, at Hans Majestet ansaa det for rigtigt nu at kalde Venstres Førere til sit